

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: KIRKEN OG SKOLEN

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "KIRKEN OG SKOLEN", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 157. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig08val-shoot-workid84697/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

KIRKEN OG SKOLEN.

Trykt i Nordisk Kirke-Tidende 1837. Nr. 48.

Kirken skifter aldrig Grund,
Tusker ei og bytter,
Men sig selv i allen Stund
Med sin Armod bytter,
Med sin Tro og med sin Pagt,
Med sin Grundvold eengang lagt:
Ordet af vor Herre!

Verden elsker altid Nyt,
Kiedes ved det Gamle,
Kalder derfor aabenlydt
Kirkens Mundheld vamble!
Det er Verdens egen Sag,
Lad kun os til Herrens Dag
Holde paa det Gamle!

Naar da op i Rosen-Sky
Vi til Herren stige,
Da skal Alting sig fornye
I Gud-Faders Rige,
Men for os til Domme-Dag
Kirke-Bytte er Bedrag,
Nyt kun gamle Synder!

Kirken og Skolen

Ei med Skolen er det saa,
Der er Alt i Giære,
Det kan Verden ei forstaae,
Dog det maa saa være,
Kirken maa, paa Troen bygt,
Hvile paa sin Grundvold trygt,
Haabet gaaer i Skole!

Haabet synke maa i Grav,
Naar det ei kan stige,
Kun med Daad Man Borgerskab
Vinder i Guds Rige,
Før vi naae til Lysets Hjem,
Den kun lever, som gaaer fram,
Rækker efter Kronen!

Kirken i en Hast forgaaer,
Naar den Fod vil flytte,
Skolen, naar den stille staaer,
Er kun til Unytte,
Kirken skal med Jorden staae,
Skolen skal med Solen gaae,
Riget at oplyse!

Gjordes Skolen nagelfast
I de sidste Dage,
Følgen var kun, i en Hast
Alting gik tilbage;
Stille kan ei Livet staae,
Vil dermed ei Lyset gaae,
Stavres kun i Mørke!

Derfor, bort med alle Baand
I vor Kirke-Skole,
Der ei knyttes af den Haand
Som kan styre Sole!
Samme Herre, Tro og Daad,
Samme Herlighedens Haab,
Alting frit for Resten!

Kirken og Skolen

Ordet frit i hver en Mund,
Som den tør forsvare,
Naar kun ei fra Kirkens Grund
Viges aabenbare!
Øret frit paa samme Grund
Vende sig fra Mund til Mund,
Hvor det bedst kan høre!

Bogen fri i hver Mands Haand,
Som den vil oplade,
Aldrig sig den Hellig-Aand
Binde kan til Blade,
Ingen Sjæl forlove maa
Aanden bedre at forstaae
End den sidste Pave!

Livet frit for Kirke-Tugt,
Som ei er i Ordet,
Kun at Skik der holdes smukt,
Som ved Konge-Bordet:
Blive borte hvem der vil!
Nærme sig kun ei dertil
Hvo sin Næste smitter!

Da vi først i Aandens Favn,
Paa naturlig Maade
Voxe kan i Herrens Navn,
I Hans Lys og Naade;
Hvor da sand er Tro og Daad,
Fugt der bliver af vort Haab,
Frukt af Kierligheden!

Hvo ei deler Tro med os,
Lad med Fred ham fare!
Vil han lyve da paa Trods,
Det maa han forsvare!
Løgn er falsk at bygge paa,
Det kan hver en Sjæl forstaae,
Sandhed skuffer Ingen!

Kirken og Skolen

I vor Herres Jesu Navn
Derfor vil vi bede,
Hem til Ære, os til Gavn,
Gud, om Kirken frede!
Løse alle Sogne-Baand,
Som ei af den Hellig-Aand
Knyttedes i Ordet!
